

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagsnr. 2015 - 2364

Dato: 15. april 2015

Under henvisning til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik's brev af 17. marts 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 471 (UUI alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Spørgsmål nr. 471:

"Vil ministeren indskærpe overfor landets kommuner, at de skal være ekstra opmærksomme på at vurdere, om der er behov for socialpædagogiske tiltag, herunder tvangsfjernelse af børn og unge, for familier, hvor forældrene eksempelvis er medlemmer af Hizb ut Tahrir eller tilhængere af islamisme?"

Svar:

Kommunerne har en generel pligt til at føre tilsyn med de forhold, som børn og unge i kommunen lever under. Kommunen skal tilrettelægge tilsynet på en sådan måde, at kommunen så tidligt som muligt kan få kendskab til de tilfælde, hvor et barn eller en ung må antages at have behov for særlig støtte.

Kommunerne skal ligeledes, som led i det tidlige, forebyggende arbejde tilbyde familieorienteret rådgivning til forældre med børn og unge til løsning af vanskeligheder i familien. Samtidig skal kommunen tilbyde en forebyggende indsats til børn, unge eller familien, når det kan imødekomme barnets eller den unges behov.

Kommunen har desuden pligt til at yde særlig støtte til børn og unge, der har behov for denne form for støtte. Støtten skal være tidlig og helhedsorienteret, så problemer så vidt muligt kan forebygges og afhjælpes i hjemmet eller i det nære miljø.

Når en kommune finder, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte, skal kommunen iværksætte en børnefaglig undersøgelse efter reglerne i service-

lovens § 50. Undersøgelsen skal afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket og skal omfatte barnets eller den unges udvikling og adfærd, familieforhold, skoleforhold, sundhedsforhold, fritidsforhold og venskaber samt andre relevante forhold. Undersøgelsen skal så vidt muligt gennemføres i samarbejde med forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Kommunen skal herefter foretage en samlet vurdering af de forhold, som den børnefaglige undersøgelse peger på. Kommunen skal herunder vurdere, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger og i givet fald, hvilke af de mulige hjælpeforanstaltninger efter servicelovens § 52, der vurderes at være den eller de bedste i forhold til den konkrete sag.

Foranstaltninger efter servicelovens § 52 kan eksempelvis omfatte pædagogisk støtte i hjemmet, familiebehandling, en fast kontakt person for barnet, den unge eller for hele familien, formidling af et praktiktilbud eller anbringelse uden for hjemmet. Foranstaltninger efter servicelovens § 52 forudsætter som udgangspunkt samtykke fra forældremyndighedsindehaveren. Hvis der er tale om anbringelse uden for hjemmet, er det samtidig en forudsætning, at den unge, der er fyldt 15 år, giver samtykke til anbringelsen.

Afgørelser om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke efter servicelovens § 58 kan kun træffes, når der er åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet/ den unge, overgreb som barnet/ den unge har været udsat for, misbrugsproblemer, kriminel adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder eller andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet/ den unge. Det er samtidig en forudsætning, at der er en begrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Både forældremyndighedens indehaver og unge, der er fyldt 12 år, har ret til gratis advokatbistand ved behandlingen af en sag om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke. Det er forældremyndighedens indehaver eller den unge selv, der beslutter, om de vil tage imod tilbuddet, og hvilken advokat de ønsker at lade sig bistå af.

Manu Sareen

/ Henrik Thomassen